

RØFFEN

MEDLEMSAVIS FOR
STAVANGER GOLFKLUBB
Nr. 1/2014 www.sgk.no

Drømmevår! Drømmebane!

Det kreler av golfere over hele golfbanen – de fleste meget lettkledde - shorts eller sommerbukser, kortermede golfskjorter. "Vårspretten", den første store turneringen i Norsk Seniorgolfs regi 2014, spilles på vår bane. Nesten 130 spillere fra hele landet er samlet. Banen er grønn, greenene er nyklippede, nesten raske. Superlativene hagler fra seniorhold: For en utrolig flott bane – og for en fantastisk dag! Gradestokken viser 20 grader pluss – og vi skriver 26. april.

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

En begeistret østlending, som nettopp har hatt et svært vellykket utslag på hull 11 utbryter: - Vet du, jeg spilte på Sola i fjor på denne tiden. Det var 2 grader og det regnet på tvers. Jeg sverget på at jeg aldri skulle spille golf på disse kanter igjen. Men her er jeg – og se på dette! Han sikter selvfølgelig til den fantastiske banen som vi er uhyre stolte av – og som aldri noen sinne har vist seg vakrere eller mer innbydende så tidlig i sesongen – blant annet takket være den usedvanlig fine våren!

Hei alle medlemmer - kom ut, se – og spill på vår unike og nydelige bane der greenkeeper, banemannskap og en mengde frivillige har gjort en fantastisk innsats i vinter. – Og for aller første gang i historien skal det ikke lenger spilles fra hvite, gule, blå eller røde teebokser. Fra 5. mai er banen kjønnsnøytral og inndelt i lengder: 46, 52, 56 og 58. En rekke hull er blitt kortere – og banen fremstår trolig som enda mer innbydende og spennende – for alle kategorier golfere. **VELKOMMEN!**

Fra 5. mai kan du velge banelengde – ikke farge

Tidenes tidligste klipping!

Vi skriver 28. februar. Aldri før i Inge Ullestads 20-årige karriere som greenkeeper har han manøvrert klippemaskinen over en så grønn green, så tidlig. Ja, gresset er grønt og fint, men om temperaturen tilsier et så luftig antrekk som på bildet under, spørs vel.

Green-klipping så tidlig som 28. februar er nok en rekord som kommer til å stå lenge. Inge har all grunn til å smile under capsen, selv om det sikkert er litt kaldt på de bare leggene.

Så var shortsene, T-skjorta og sommercapsen mer en gimmick fra Inges side. Han ønsket å erte sine greenkeeperkolleger østpå, som i slutten av februar hadde snødekte greener for det meste, og derfor kunne måtte speide langt etter noen grønne gresstrå. - Selve klippingen var reell, men temperaturen altså ikke spesielt høy, og straks bildet var tatt var det å hoppe tilbake i varmedressen og få på hanskene, forklarer Inge.

En greenkeepers utfordringer

Det siste året, fra vinter/vår 2013 til våren 2014 har gitt en god pekepinn på hvilke utfordringer en greenkeeper og banemannskap kan stå overfor i løpet av sesongen. Dette var også et tema som leder Odd Engelsgerd tok opp på årsmøtet i februar. Vi har sett hva fjorårets ekstreme kulde og tørke gjorde med banen, som til langt ut i mai hadde tele og så mer ut som en ørken, like til sol og varme forvandlet gul-fargen til nydelig grønn. Men det var ikke før langt ut i juni, og i juli måtte fire greener skifte gresstorv pga. vinterskader. Tidlig i august var det tidenes flom på greener

og fairwayer etter et særdeles regnfullt døgn, og i desember kom stormen som tok over 300 trær. Urgamle sitkagraner som hadde stått siden klubbens tilblivelse og vel så det, ble meid over ende som fyrstikker og etterlot banen i et kaos av trær og greiner. Den eldgamle bjørka på hull 16 fikk en uopprettelig knekk, og er nå borte.

Prisgitt værgudene

- Ja, det siste året er et godt eksempel på hvor prisgitt vi er vær og vind. Selv om det gjøres alt som er mulig for å bøte på skader og være føre var, så kan en greenkeeper ikke hele tiden planlegge for at det aller verste skal skje, sier Inge. - Vi må følge et visst program for de ulike tiltak på banen, såing, hulling osv. som om det var normalår hvert år.

En fantastisk vår

Og så, endelig, etter alt dette ekstremværet, har vi blitt belønnet med en usædvanlig mild vinter og fantastisk vår, som har resultert i rekordtidlig baneåpning – 15. mars! - Men ennå kan mye gå galt, sier Inge. Vi kan få en ekstremt kald vår

og dårlig gressvekst mot sommeren, mye regn, etc. - Så det er bare å krysse fingrene, sier han som i år har sin siste sesong som greenkeeper i SGK. Fra høsten av er det andre som skal ta over, alt det kjekke, men også uroen og bekymringen for hva værgudene til enhver tid måtte finne på å gjøre med banen. Det har selv den beste greenkeeper intet herredømme over.

Foto: Ellen Jepsen

10. mars – fremdeles tidlig for klipping, men greenene er like grønne som de var i juli 2013.

Prosjekt sunn og voksende klubb: **KRAV TIL TRIVSEL TOPPER**

Aller viktigst er det å ta vare på medlemmene vi har, å fremme en kultur hvor hver enkelt trives og virkelig føler seg inkludert. Videre må vi arbeide bevisst og målrettet for å rekruttere, spesielt juniorer og kvinner. Dette er hovedkonklusjonene til prosjektgruppen som har utarbeidet en strategiplan for rekruttering og ivaretagelse – Kjersti Jæger, Bente Soltvedt, Elin Klovning, Are Friestad, Morten Helliesen og Karen Thorsen Vatnamot.

Golf-Norge mistet 3,5 % av medlemmene i 2011–2012. Frafallet er dobbelt så stort blant kvinner som blant menn. Riktignok står golfen ennå sterkt, med over 100.000 registrerte spillere, men her er det god grunn til å sørge for ny driv. Forbundet har trukket opp tre nødvendige steg: **rekruttering, ivaretagelse og utvikling.**

I vår klubb har vi på få år sklidd ned fra lange ventelister til en faktisk reduksjon i medlemstallet. Da styret ba prosjektgruppen om å utarbeide en plan, forelå oppsiktsvekkende tall. Vi har to gutter under 10 år – ingen jenter. Vi har 11 gutter og sju jenter mellom 10 og 12 år, 35 gutter – men bare fem jenter mellom 13 og 15 år. I alderen 16–19 år har vi 68 gutter – bare ni jenter. 301 mannlige medlemmer er mellom 20 og 40 år, og i denne aldersgruppen har vi bare 36 kvinner.

Prosjektgruppen trekker fram resultatet fra en NGF-undersøkelse som viser at det å være sammen med familie og venner og ha det moro, er den aller viktigste motivasjonen for golfspillere. Gruppen utarbeidet sin kartlegging, sine analyser og sine anbefalinger i fjor høst, og forela planen til vurdering for styret i januar. Klubbens utfordringer kan, og må, i stor grad løses i form av konkrete tiltak og aktiviteter, mener de seks.

Gjøre vårt miljø til en magnet

Hovedpunkter i planen er **kommunikasjon**, både med hvert medlem og utad for å gjøre klubbens attraksjoner bedre kjent; **markedsføring** for å rekruttere nye medlemmer i alle kategorier; **et åpent og inkluderende miljø** – som naturlig får nykommere til å kjenne seg velkommen; **organisasjonsmessige grep** for å sikre systematisk rekrutteringsarbeid; **golfaglig utvikling for medlemmer**, spesielt for hcp 26 og oppover; og det å kunne tilby **et moderne tilpasset golfanlegg** komplett med treningsfasiliteter.

Å få medlemmene våre, unge og eldre til å trives i klubben, og å få til et godt og inkluderende miljø der alle føler seg velkommen, er en av de viktigste faktorene for at de blir værende i klubben.

I tillegg til å trekke opp elementer i oppgradering av treningsområder og fasiliteter, understreker gruppen hvor vesentlig det er å sikre et godt og inkluderende miljø. Alle komiteene må ha dette for øye i arbeidet, og rent praktisk bør vi sikre en fadderordning for nybegynnere og medlemmer med høyt handicap. Nettsiden må hele tiden være aktiv, lesbar og fullstendig à jour, og i tillegg ligger det store muligheter i å sende ut epost, og f.eks. nytte blogg-profiler slik at juniorer kan skrive om turer, studentliv i USA og/eller om sosiale opplevelser. Videre vil klubben vinne på å tilby et aktivt trenings- og kurs-tilbud tilpasset ferdighet, alder og kjønn, og legge opp attraktive turneringer for alle nivåer. Ett eksempel her er lavterskel-turneringer, som 9-hulls scramble.

Gratis kom-og-prøv kurs

Medieomtale i alle former kan stimulere interesse; det kan også 'flyers' i postkasser i nærområdet.

Gruppen foreslår gratis innmelding til og med fylte 25 år, og ser for seg at egne damekurs og treningsøkter kan markedsføres ikke bare gjennom Røffen, men også via hjemmesiden, og ved hjelp av epost til alle medlemmene – også mennene.

Spesielle virkemidler for å rekruttere juniorer kan være 'Veien til golf' – VTG -kurs gjennom hele sesongen; gratis kom-og-prøv kurs med aktivitetsdager i stasjoner; familiedag og foreldremøte ved sesongstart; spesiell jentedag; golfskole med 90 deltakere – og mål om å få 15 til å fortsette; gratis medlemskap til og med fylte 12 år ved gjennomføring av VTG kurs; markedsføring rettet mot 4. og 8. klasse i skolene i nærområdet, komplett med introduksjonsmøte for ressurspersoner og lærere og en stand i Madla Amfi i løpet av våren.

Kjernen i hele strategiplanen er klar: vi må ikke bare drøfte, men handle kreativt og målrettet.

DUGNADSGJENGEN *gir aldri opp!*

En morgen i desember i fjor våknet vi opp til marerittliknende tilstander på banen. Det lå veltede trær over alt – hulter til bulter, på greener og fairwayer. Det var et inferno av greiner, kvister og kjemperøtter som lå omkulls, ragende flere meter til værs. Bare en uke før hadde Inge nesten avlyst den sedvanlige mandagsdugnaden med dugnadsgjengen fordi det var så fint på banen og egentlig ikke så mye mer å gjøre før jul. Men det var før stormen...

Det ble en svært travel tid på banen etter stormen. Men dugnadsgjengen brettet opp ermer, tok motorsagene fatt – og startet det møysommelige arbeidet med å rydde banen. I flere måneder var det dugnadsarbeid to dager i uken, det var så mye å ta fatt i. Sammen med banemannskapet jobbet de seg nedover i haugene, og fairwayer og banen ellers ble rakt og ryddet for småkvist og greiner. Da banen åpnet uventet tidlig, 15. mars, var det fremdeles noen få hauger rundt omkring, men ingenting som trengte forstyrre spillet.

Ett er sikkert, uten dugnadsgjengens innsats hadde banen aldri vært ryddet så fort. Faktisk var eksteinnsatsen fra de spreke seniorene så effektiv at vårens faste dugnadslørdager for de øvrige medlemmene ble kortet ned med en økt fordi det ikke var mer å gjøre!

Hva og hvem er dugnadsgjengen?

Dette er en liten gjeng (10–12 stk.) godt voksne menn med en gjennomsnittsalder på 70+, og noen har passert 80. Noen kan være litt værbitte på utsiden, men inni er ungdommelig humør og pågangsmot mest fremtredende, i alle fall når de kommer sammen. Å jobbe og svette, føle at kroppen virker, se at det blir fint der det ryddes, er en god drivkraft. Men det sosiale er viktigst! Og det blir mye lått og løie og spøking, selvsagt, når en jobber slik tett sammen. Latteren sitter løst og praten går livlig når de ikke blir overdøvet av motorsagene eller flisekutteren.

▲ Mange tunge løft til tross – på P-plassen er det ungdommelig latter og moro! Fra v. Arne Tønnessen, Jan Martin Olsen, Sven Forgaard og Tore Helligesen som lossere ved de har hentet ute på banen.

▲ Flisekutteren er helt uunnværlig når småtrær og kvister skal ryddes. Den kutter opp til 15 cm i diameter, er kraftig, rask og veldig glad i greiner.

Det må litt annet redskap til når disse store sabbene av noen trær skal sages opp i passe bærbar biter. For å komme helt gjennom må trestammen angripes fra flere kanter og i mange omganger. – På noen av trærne kan telles bortimot 60 årringer, så de har nok stått her like siden banen ble anlagt i 1956. ▼

Høst- og vinterarbeid

Når sesongen er over og mange av oss setter golfutstyret i kjelleren for vinteren, da kvesser dugnadsgjengen motorsagkjettinger og tar fram varmedressen. – Kom regn, kom snø, kom sludd og storm – en må være forberedt på all slags vær gjennom høst- og vintermånedene, og dugnadsgjengen tåler det meste. De stiller opplagte til dyst hver mandag morgen, uansett! De ulike arbeidsoppgavene blir administrert og fordelt av greenkeeper Inge. Arbeidet starter normalt ved nitiden og avsluttes når klokken går mot halv tolv. – Og da smaker det ekstra godt med en dusj – og å få komme inn i kafeen, der det serveres varm lunsj og kald drikke – og trette kropper får hvile. Praten om dagens rydding går livlig rundt bordene.

Kvistemaskinen – den nye arbeidshesten

Det betydde svært mye for arbeidet på banen da det kom på plass egen, kraftig kvistemaskin/flisekutter. Før det måtte kvister og greiner samles sammen på banen og lastes opp på traktoren – for så å bli kjørt til en oppsamlingsplass mellom fairway 13 og 16. Kvisthaugene ble senere brent på bål. Det gikk med mye tid til kjøring fram og tilbake mellom kvisthauger og oppsamlingsplass. Nå transporteres kvistemaskinen ved hjelp av traktor rundt på banen til der hvor greinene ligger. De blir matet direkte inn i maskinen – og flisen som kommer ut blir spredd rundt i roughen, der den først bidrar til å dempe gressveksten, for senere å bli til jord. Dette er nok både en mer tidsbesparende og miljøvennlig måte å bli kvitt greiner og kvister på.

Tungt arbeide

Det er kanskje ikke så rart at det ikke er noen damer med i dugnadsgjengen. Mye av arbeidet er fysisk tungt, både med motorsaging og løfting av oppkuttete trestammer. Noen av trekubbene veier opp mot 40 kg, og i vinter har det vært tusenvis av slike som skulle løftes og transporteres til parkeringsplassen for videre oppkutting. Til slutt ender de opp som ved i peisen.

Dugnadsinnsatsen uvurderlig

Dugnadsarbeid har vært helt avgjørende for at vi i sin tid fikk etablert golfbanen, og det er minst like viktig i dag. Heldigvis er dugnadsånden sterk i klubben vår, og det gjøres mye godt og frivillig arbeid i styret og i komiteer. Klubben er faktisk helt avhengig av at noen stiller opp og tar tørn. Dugnadsgjengen og arbeidet de gjør på selve banen er en viktig del av den samlede dugnadsinnsatsen i klubben vår. **Tusen takk!**

Opp imot 60 åringer kan telles på dette og mange av trærne.

Joao Leitao og banemannskap forer kvistemaskinen med greiner på hull 2.

Nå er det kvistfritt på 16. fairway! Fra v. Michael Oram, Rein Brand og Rolf Erik Sanne.

Det smaker godt med mat og drikke i kafeen etter mange timer med tungt arbeide.

Tiltak for trivsel skal yngle – og vi er alle med på laget

- Faktisk ønsket jeg å gjøre noe i klubben, så det var kjekt å bli spurt, sier Anne Ferkingstad – leder for den nye rekrutteringskomiteen hvor også Erik Dokka Haug, Wenche Døskeland, Gro Sverdrup Kleppstø og Johnny Puntervold er med. Når de nå sammen går i gang, har de et godt grunnlag i den solide strategiplanen som komiteen fikk overrakt i februar. - Forarbeidet som er gjort, er kjempebra. Vi har jo en stolt historie og en flott bane, men vi utnytter ikke det potensialet vi har, erklærer hun.

Ny komite av året, **rekrutteringskomiteen** består av (fra v.) Gro Sverdrup Kleppstø, Anne Ferkingstad (leder), Erik Dokka Haug, Wenche Døskeland og Johnny Puntervold som det er bilde av på neste side.

Anne snakker ikke bare ut fra analyse og teorier, men fra høyst personlig erfaring – både som nykommer i sin tid, og som mor til en topp-tent 16-åring, Petter Songe-Møller. Hennes egen golferhistorikk begynte da hun studerte i Statene, bodde i et kollektiv sammen med golfspillere, ble med dem ut på forskjellige flotte off-entlige baner, og fant ut at det var moro – spesielt når hun kunne bruke 3-er-wooden. Da hun kom hjem, hadde klubben vår lange ventelister. Hun hadde en fordel i å ha stått som passivt medlem, men var så ubevandret i det formelle at hun ikke ante hva et handicap var: da hun ble spurt hvilket handicap hun hadde, svarte hun at "vel, det hender jeg har litt vondt i venstrefoten..."

Nå vet hun jo unektelig bedre. Men siden hun er i full jobb hos IKM Consultants, og så mye skjer på dagtid på banen, har hun tidvis også følt seg litt alene når hun kommer ut etter jobb. - Jeg har kollegaer som spiller på Sola, hvor de har en veldig aktiv dameklubb: de legger opp instruksjon, spiller etterpå, møtes om kveldene, arrangerer turer. Damene vet de kan gå dit alene og gleder seg til det, fordi de vet at de kan avtale der og da å spille. Jeg tror nok at en del kan utrettes med jevnlig klubbmailer og mer aktivitet i sosiale medier generelt. Hvis jeg først fikk en e-post om at 'nå skal vi ha en konkurranse, hvorfor ikke bli med?' ville jeg kanskje føle en lavterskel slik at det var greit å gå alene.

Velkomstpakker for å skape tilhørighet

- Vi må styrke følelsen av at vi er et inkluderende og raust miljø, at vi virkelig ønsker å ta godt imot folk og hjelpe dem til å føle seg hjemme. Vi har for eksempel en tøff bar, som dessverre har en begrenset åpningstid. Hvorfor ikke la døren stå åpen og invitere til 'mingling'? F.eks. kunne vi ha 9-hulls konkurranser fredag etter arbeidstid, med mulighet for 'happy hour', lett mat, quiz – og gjøre fredagen til gudskjelovkvelden. I golf-klubben.

Ekteparet Mudie har jo allerede skapt en proshop som også innbyr til avslappet, sosialt samvær.

Jeg har tro på at sammen med et nytt kjøkken kan dette bidra sterkt til å danne rammen rundt, og bli del av, en mer sosial klubbkultur.

Trekke inn familier – med risengrøt og golf? Og byttemarked?

Tenk bare på hvordan vi kunne skape en tradisjon hvor folk i alle aldre kunne komme inn – også fra turer rundt Stokkvatnet – til risengrøt og opplegg for å la store og små få prøve seg med en kølle! Junior-talentene våre får så mye av klubben at de godt kunne ta tørner med å stille opp, ta med barn på range og puttebane, vise dem litt og lage små lekne konkurranser.

- Golf er jo rimelig når vi først er i gang, men starten kan nok virke avskremlende dyr for mange?

- Ja, innmeldingsgebyret på 13.000 kroner er mye når du er ung og nyetablert. Kanskje beløpet kunne splittes opp i terminer, i slike tilfeller? Og spesielt for spillere i rask oppvekst kunne vi ha et byttemarked. Slikt har vært praktisert gjennom tiår for vintersportsutstyr, for eksempel. Her kunne vår klubb gå i bresjen og samle juniorer

fra hele distriktet slik at de kunne bytte utstyr. I forlengelse av dette kunne vi kontakte alle SFOer i nærområdet: åtte- ni er en flott alder, og tenk hvordan vi kunne rekruttere hvis vi kunne gi tilgang til rimelig utstyr!

Vervepremier

- Kanskje skal vi også vurdere greenfeesatser, og tilby rimeligere priser f.eks. i helgene når det ikke er konkurranser og det kan være ganske glissent med spillere; i juli, når det mye er stille fordi folk er på hytter, og kanskje når folk går ut litt sent om kvelden. Videre ville det kanskje være en idé å tilby vervepremier, for eksempel et gavekort til proshopen, på en sum som er kjekk å få.

Annes ideer drysser ut: hva med å opprette kontakt med hoteller, kanskje spesielt det nye på Tjensvoll, og legge opp golfpakker i samarbeid? Hva med frivillige 'court marshals' som kjører rundt og ser til at spillet går greit – selvfølgelig i en hyggelig og oppmuntrende tone. Og så er det vesentlig å yte god service til sponsorer: - Jeg spiller mye på Sola, og ser at de utmerker seg der også, sier hun. Men egentlig vil Anne Ferkingstad like

gjærne spørre som å svare: - Det er viktig å spørre både damer og juniorer hva de savner!

Til avslutning: hva med handicap og venstrefot? Joda, det er greit: med handicap rundt 15 er hun neppe blant alle oss som kan føle at banen blir mye mindre avskrekkende med de nye og kortere sløyfene...

Johnny Puntervold, rekrutteringskomiteen

SGK med eget damelag i Senior NM

For første gang i SKGs historie har vi et eget damelag som skal representere klubben i Lag-NM for Senior damer.

- Riktignok i 3. divisjon, men her må alle starte og så jobbe seg divisjonene oppover, sier Solfrid Foseide. Laget som er påmeldt i år, ble tatt ut på grunnlag av handicap, men fra neste år vil det bli egne uttakskriterier. Turneringen spilles uten handicap. Solfrid har hcp 8,9, og de tre andre er heller ikke så langt fra singelhandicapere, så det er et solid nivå på laget.

SGK-laget skal møte alle de andre 3. divisjonslagene til dyst på Bærheim i august.

SGK stiller også med tre damer i NM for Senior individuelt på Fana GK i slutten av juni. Dit reiser både Solfrid Foseide, Bente Soltvedt og Kjersti Jæger. **Vi ønsker lykke til!**

Høy lag-spirit hos (fra v.) Gudrun Lilleløyken, Bodil Borgen, Bente Soltvedt og Solfrid Foseide

Juniorarbeidet:

lavterskel, inkludering og mestringsfølelse

-Vår klubb er et av de fremste juniormiljøene i Norge, og slik skal det fortsette fremover. Sammen med trenerne Jan Egil Nærland og Are Friestad har vi i junior- og elitekomiteen utarbeidet langsiktige planer, strategi og spesifikke mål. Fjoråret var vår beste sesong noensinne. Følg med: vi skal ha resultater på topp nasjonalt nivå i år også, sier Torbjørn Næss og Karen Thorsen Vatnamot.

- Det er viktig å skille mellom de to oppgavene som vi i denne komiteen står for: bredde og topp. Våre sportslige mål handler selvfølgelig mye om eliten. Men én vesentlig målsetning er å ha flest mulig med; rekruttering er jo årets tema i klubben vår, og vi samarbeider tett med den nye rekrutteringskomiteen. Stikkord her er **lavterskel, inkludering, og mestringsfølelse**, sier Torbjørn.

- Dere deler de unge i seks grupper – elite, elite junior 1, elite junior 2, junior, yngre junior og knøtter. Hvordan er samspillet mellom disse gruppene?

- Juniorscrambelen på utvalgte fredager fungerer glimrende. Denne turneringen er åpen for alle juniorspillere, også de som nettopp har fullført 'Veien til golf' som Are arrangerer, og sommerskolen vår. Her får begynnere spille på lag med de etablerte – gjerne med heltene sine, kan vi si.

Karen smiler: - Dette er jo kjekt for de erfarne spillerne også, å få vise noe av alt de kan og får til. Vi ser at de gjerne er strålende modeller, tålmodige og hjelpsomme: noen kommer kanskje inn og bærer tre bager, for å unngå at det skulle bli for langt og tungt for de små.

Lekent fellesskap på treningsområdene

- Det er mange måter å bli kjent på, og komme inn i miljøet, også gjennom uorganisert virksomhet. Etter kurs med Are må jo rekruttene også trene på egen hånd. Så lenge det er dagslys, holder gjerne små gjenger til på treningsområdene på den gamle syveren og åtteren. Der er alle velkommen og det hele er lekent.

Juniorscrambelen peker fram mot juniortouren. Den har også lavterskelgrupper ved siden av de mer ambisiøse gruppene

1 og 2, med spillere som satser på høyere nivå. Juniortour er begynnernivået i golf-Norge, og med den nye klasseinndelingen passer de for absolutt alle: klassene 3, og årets nye klasse 4 for spillere mellom 6 og 10 år, står for moro og bredde, for lek med koller. Og mestringsfølelse. **Vårt mål er å få flest mulig med, og at alle skal ha det kjekt**, forklarer Torbjørn.

- Vår egen juniortour er 31. mai. Men våre spillere kan melde seg på over alt, slik at touren stimulerer SGK-rekruttene til å prøve seg på andre baner i Rogaland. Samtidig gir disse konkurransene muligheten til å forberede seg til neste nivå. Det nasjonale juniorsystemet har tre nivåer. Det høyeste er Titleist-touren. Den omfatter ni turneringer som blir arrangert i serie. Vi står for den første denne sesongen, tidlig i mai; der spiller de beste juniorene under 20 år i Norge.

Flott gjeng! Følgende er med på bildet: 1. Marthe Wold 2. Harald Eliassen 3. Petter Songe-Møller 4. Håvard Næss 5. Fredrik Helliesen 6. Kristian Woie 7. Robel Berhane 8. William Bertram 9. Aron Berhane 10. Mads Iversen 11. Lars Vassbø 12. Anders Granås 13. Hans August Amundsen Kårvik 14. Nicolay Time Monsen 15. Peder Faltinsen Time 16. Erik Frøyland 17. Jens Mathias Arnesen 18. Robin Aspheim 19. Anders Lindanger 20. Alexandra Mudie 21. Ida Katrine Lindevik 22. Julie Aas Nordin (Foto: Karen Vatnamot)

Torbjørn Næss instruerer de aller yngste under Juniorscrambelen august 2013. Dette er også et tilbud til lavterskelgrupper ved siden av de mer ambisiøse gruppene.

Sportslige mål for eliten

- Våre sportslige mål handler mye om eliten, og er knyttet til turneringer – da med unntak av våre unge spillere som nå er USA-studenter – Katerina Jæger, Petter Mikalsen, Aksel Olsen, Ole Berge Ramsnes og Karoline Woie. Vi har fått tilbake Sondre Ronold, som gjorde det så godt at han ble utnevnt til America Collegiate Player of the Year og fikk trofeet av Jack Nicklaus; nå prøver han seg som proffspiller. Vi følger også opp gjengen som er på college med individuelt tilpassede opplegg, forteller Torbjørn.

Karen Thorsen Vatnamot - tidligere elitespiller som nå bidrar i junior- og elitearbeidet

- I tillegg til Eirik Tage Johansen har vi et dusin spillere i de to øverste elitegruppene. Vi vant jo lag-NM i fjor og skal arrangere voksen lag-NM i år, 18. og 20. juli. Det er alltid viktig å ha slike store turneringer på hjemmebane, og her får vi da oppleve landets elitespillere i alle aldre.

Viktig at golf er helårsidrett hos oss

-Hvordan bruker dere midlene dere har til rådighet?

- Store deler av ressursene våre bruker vi på toppen, på treninger og reiser for å oppnå våre sportslige mål. Golf er helårsidrett for oss, og mye midler går til fysisk trening. Vi legger også mye arbeid i målsetting. Juniorene lærer tidlig å sette såkalt mål- og handlingsplan for seg selv. Jan Egil og Are arbeider med dette, helt ned til 1998-modeller. Vi vet at målrettet planlegging er viktig læring for livet. Dette er Karen en levende bekreftelse på. Hun nikker: hun fikk sin første kulle da hun var fem år gammel og har opplevd så mye både som liten og som elitespiller at all denne erfaringen gir henne lyst til å bidra selv, enda hun ikke selv har barn.

De to oppsummerer på vegne av hele komiteen: - Vi leier en gymsal gjennom vinteren, arrangerer ballspill, og så har vi bygd om hele juniorhuset med hjelp av foreldre med teknisk kompetanse. Nå har huset full takhøyde med rom for en golf-sving, og vi har hengt opp et nett slik at juniorene kan arbeide med å finpusse teknikken der inne vinterstid. Når det er spillbare forhold på banen, arrangerer vi også en vinterserie med 'order of merit'

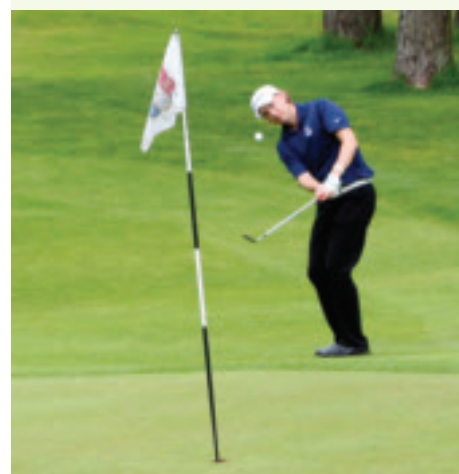
og premier til de beste spillerne. Her er det gjerne rundt 15 juniorer med; det er viktig å spille bra og ofte! Alt dette gjør at golf blir en helårsidrett og et fullverdig tilbud som kan konkurrere med enhver annen aktivitet.

Følg med, FØLG MED!

Hvis våre junior- og elitespillere hadde bedrevet fotball eller ishockey, ville hele byen ha heiet på dem og vært kjempestolte. Vi er flere enn 1700 SGK-medlemmer, og kan alle fungere som ambassadører. Én effektiv måte å følge med, og holde oss oppdatert, er klubbens nettsider. **'Junior & elite'** øverst på forsiden åpner for dynamisk vedlikeholdt informasjon.

Bare fra en rask sjekk, i det vi forberedte denne utgaven av Røffen: hvor mange av oss var klar over at **Eirik Tage Johansen** vant en turnering i Catalunya i april? Eller at **Katerina Jæger** skulle spille i en viktig turnering på en mesterskapsbane i California? Eller at **Ole Berge Ramsnes** på ny skulle teste sine ferdigheter på en turnering i Texas – og at laget gikk hen og vant? Eller, her hjemme: hvem av juniorene som hadde gjort det godt i egen vinterserie?

Gjennom å holde oss oppdatert kan vi også vise juniorene at vi er interessert i, og stolt av, alt de står for og utfører. Deres innsats er ikke bare en vesentlig del av klubbkulturen – men også selve fremtiden.

Følg med Eirik Tage m.fl. på 'Junior & Elite'

Onsdagslicen: en sosial og lærerik vei inn i klubben

- Onsdagslicen er et flott tilbud til oss med handicap mellom 54 og 30. I og med at den spilles om ettermiddagen, passer den jo også for folk som er i full jobb. Kanskje er den for lite kjent. Men jeg var heldig, traff Tone - og da var det gjort! sier Norun Eli Hegland. Hun sitter sammen med erfarne Tone Arild, Jan Helge Hansen og Øyvin Fiskå, klar til å slå ut en onsdag ettermiddag i september.

Klare til ledsage nye spillere ut på banen, fra v. Jan Helge Hansen, Tone Arild og Øyvin Fiskå. Norun Eli Hegland (t.h.) er spent på runden.

- Det sosiale er kanskje det viktigste av alt, sier Tone. - Men her kan spillerne også bli kjent med banen, oppleve hvordan reglene blir brukt, lære å fylle ut kortet, og hvordan de går inn i Golfbox og bruker systemet.

Inger Mydland leder opplegget. Sammen sørger de fire erfarne spillerne for å fordele gruppene slik at alle deltakerne kan få råd og veiledning. Men like viktig er at Onsdagslicen hjelper nye spillere til å komme inn i et miljø og bli kjent med hverandre, og med erfarne spillere.

Inger Mydland har lang erfaring med -slicen

Etter konkurransen, som går over ni hull, er det alltid premieutdeling, kaffe og noe å bite i - og tid til en god prat.

Bli kjent, og lære regler

Da kommer gjerne spørsmål om regler opp, kanskje fra situasjoner som spillerne nettopp har opplevd ute på banen. Tone, Jan Helge og Øyvin er enig om de hyppigste problemene: det kan handle om nøyaktig hva gule og røde staker står for, eller drop-reglene - hvor langt unna, og akkurat hvordan skal vi droppe?

Norun kom inn i klubben høsten 2012, etter å ha vært medlem på Solastranden. Hun har hatt liten anledning til å spille, og er ekstra glad for å komme i gang på denne måten, få litt trygghet, og prøve ut reglene i praksis. Når du er ny i klubben, er dette en fin måte å bli kjent med andre medlemmer, sier hun.

Tilbudet må nå alle

Riktignok var oppslutningen ganske begrenset i fjor høst, etter en mer aktiv vårsesong. - Det kan nok skyldes at en del høyhandicappere tenker at dette kanskje ikke er for dem, sier Tone. Men manglende informasjon kommer nok også inn, trass i at det står et stort oppslag om Onsdagslicen i klubbhuset - det er jo ikke alle som kommer dit. - Det hadde nok vært greit med litt mer informasjon på nettsiden, sier Øyvin. På den andre siden er det kanskje ikke alle nye medlemmer som bruker den aktivt, heller.

Da klubben tilbød gratis kurs til alle damer med handicap over 36 i fjor vår, var tiltaket så populært at det raskt ble fullbooket, og tre kurs gikk parallelt. - Det hadde vært midt i blinken om deltakerne på slike kurs fikk beskjed om Onsdagslicen, sier Tone, Jan Helge og Øyvin.

Øyvin Fiskå (t.h.) og Trygve Sørdal på hull 1.

Ball i dammen – hvordan droppe?

Første par ut denne onsdagen, klokken 17.00, er Øyvin sammen med Trygve Sørdal. Trygve er -slice-veteran og strålende fornøyd med tiltaket: - Jeg er typisk gutt og tar altfor hardt i, slik at ballen går i hytt og pine, sier han. Hvorpå han sender driven rett fram og nesten ned til greenen – så flott at pitchen, nesten uunngåelig, blir en øvelse i ydmykhet... Mens Fiskå, som pitcher ut i dammen, får understreket at da er det lov å droppe så langt bak som vi bare har lyst.

Alle onsdagslicerne understreker hvor viktig det er at alle medlemmer med handicap mellom 54 og 30 er klar over tilbudet. Håpet er nå at Røffen, som kommer i postkassen til oss alle, kan bidra til å informere slik at mange flere får mot og lyst til å melde seg på.

Velkommen til ONSDAGSSLICEN

Til deg som er ny i klubben og/eller har lyst til å bli bedre kjent med golfspillet og med andre medlemmer: Følg med på oppslagstavlen i klubbhuset og meld deg på Onsdagslicen! Sett av de aktuelle datoene til kjekke og lærerike 9-hullsrunder med påfølgende sosialt samvær! I 2014 spilles Onsdagslicen flg. dager:

MAI:	7. og 21.	kl. 18.00
JUNI:	4. og 20.	kl. 18.00
AUGUST:	13. og 27.	kl. 18.00
SEPTEMBER:	10. og 24.	kl. 17.00

Nye fjes i SGK-styret

I vårnummeret 2013 ble hele styret med ny leder behørig omtalt. Her presenterer vi tre nye styremedlemmer som på årsmøtet i februar ble valgt inn i styret. Vi har spurt dem om 1) Alder 2) Handicap golf 3) Yrke/jobb 4) Interesser utenom golf 5) Favorittbane utenom SGK 6) Noe spesielt som opptar dere/som dere synes er viktig i forbindelse med styrevervet (- og ellers når det gjelder klubben).

Gro Sverdrup Kleppstø

Alder: 54 / HCP: 21

Fysioterapeut, spesialist i hjerte/lungefysioterapi. 75% privat praksis/25% kommunalt ansatt (Stavanger). Jobber med mennesker med neurologiske lidelser, tilrettelagt trening for brukere med spesielle behov.

Interesser: Friluftsliv, ski (alpint og langrenn), ridning, trening.

Favorittbane: Robina Woods GK (Gold Coast, Australia)

Viktig: at Stavanger Golfklubb jobber mot en profil der alle er velkomne og at vi fremstår som en inkluderende klubb med stor takhøyde. Det er et mål å få inn nye medlemmer.

Min bakgrunn i golfverdenen: vokste opp med "golf på maten" og gikk på pikekurs på Bogstad da jeg var 12. Jeg var en aktiv jente som syntes golf var litt treigt, så jeg ble ikke bitt av golfbasillen før i voksen alder. Har nå bedre tid og anledning til å spille, og siden jeg bor så nær banen, gjør jeg det så ofte som jeg kan.

Magnus Jepson

Alder: 34 / HCP: Har ligget rundt Hcp 1 siden junior. Hcp 0,6 i år med 0 som mål.

Gründer i WooThemes.com som jeg startet i 2007 sammen med to web-designere fra Cape Town. Vi er nå 38 ansatte i 9 forskjellige land.

Interesser: Det blir en del fluefiske på sommeren, squash om vinteren og surfing i Cape Town eller på Jæren.

Favorittbane: New Course i St. Andrews, som er bedre enn Old Course, og skikkelig gøy å spille.

Har vært med i turneringskomiteen og nå banekomiteen i flere år. Er opptatt av at Stavanger skal være en av de beste banene i Norge. Som junior har jeg representert Stavanger både nasjonalt og internasjonalt. Beste minner fra den tid var å vinne Lag-NM Junior 3 år på rad.

- Engasjert i å få flere aktive amatørspillere til å representere klubben både regionalt og nasjonalt, samt skape bedre sosialt miljø rundt klubben.

Karen Vatnamot

Alder: 30 / HCP: 3,2

Analytiker i Energy Ventures Private Equity. Jobber med utviklingen av nye teknologier og vekstselskap innenfor olje og gass.

Interesser: Vinter: Åpne vidder og bratte fjellsider til langrenn og telemark. Sommer: Seiling, padling, båt og alt som hører sjøen til. For øvrig høyt og lavt og helst på reisefot.

Favorittbane: Sorknes. Mest på grunn av gode minner fra kjekke juniorturneringer og samlinger, men også eneste plass jeg har måttet jage reinsdyr ut av bunkeren før jeg kunne slå.

Opptatt av: Etter utallige år på golfbanen som aktiv juniorspiller og i senere tid mer sporadiske besøk når tiden tillater det, er jeg takknemlig for å få lov til å bidra inn i styret. Vi har en unik lokasjon og bane med et solid miljø på alle ferdighetsnivå. Mitt fokus er spesielt rettet mot å videreutvikle dette og spre det glade budskap til golfspirer i alle aldre – bevaring av dagens medlemmer og rekruttering er viktig.

Turneringskomiteen FIKSER OG ORDNER

Nina Middelthon er en slitesterk veteran: ikke minst med erfaring fra sin styreledertid har hun nå snart ledet turneringskomiteen gjennom 10 år. - Nå har vi en så flott komité som fikser og ordner og står på, at oppgaven er enda mer spennende, sier hun. - Vi får virkelig utviklet noe!

Ikke minst ser komiteen rike muligheter takket være det nye sløyfesystemet som Ellen Jepson fikk argumentert fram i "Røffen". Nina var nylig på golftur i Portugal, og opplevde hvordan mange klubber der er gått over til tilsvarende system med stort hell: trivselen er merkelig.

- Hos oss så vi at antall medalspillere sank. Mange i gruppe II, det vil si handicap mellom 10 og 17,9, hadde problemer med å spille fra hvitt og blått. Derfor la vi inn en prøveordning ved sesongstart i år: mens bare gruppe I, spillerne med 10 og under, slo ut fra hvitt og blått, spilte alle med handicap fra 10 og oppover ut fra gult og rødt. Erfaringene fra disse første medalrundene blir nyttige å ta med videre, og vi håper jo at mange nå vil fatte nytt mot og få mere glede ut av spillet.

Vektlegger å engasjere flest mulig

-Klubbkulturen, inkludering av nye medlemmer og rekruttering er sentrale temaer i år. Hvordan tenker dere i turneringskomiteen?

-Vi håper jo å engasjere flest mulig, både i Nordea Pairs og i andre turneringer. Blant mye annet har vi snakket om å legge enkelte turneringer til start kl. 13 i stedet for kl. 9, slik at vi kan være i klubben etter runden og legge opp til hyggelig samvær hvor vi kan hjelpe nye å finne seg til rette og vi alle kan bli bedre kjent. Videre vil vi gjøre et forsøk med å ikke ta hensyn til handicap når vi trekker enkelte turneringer, slik at vi får blandet spillerne litt mer.

-Får dere mye tilbakemelding?

-Vi ønsker å få inn mest mulig meninger, innspill og forslag. Vi har lenge snakket om å bruke epost mer aktivt, ikke minst for å oppmuntre medlemmer som kanskje kvier seg for å komme ut. I tillegg er det jo vesentlig at nettsidene til enhver tid

er oppdatert og aktuelle; det må nok ikke være for mye stoff der, men vi må sikre at ikke noe av det som står, er utdatert.

Trenger frivillige til store turneer

-Hvordan ser dere på de forskjellige utspillene fra forbundet?

- Vi har jo turer her i Rogaland som fungerer veldig bra, og som vi ikke vil endre. Vi må vite at det vi påtar oss, fungerer godt.

-Hva med frivillige hjelpere til de store arrangementene?

-Komiteen arbeider intenst med dette. Vi har blant mye annet måttet sette opp funksjonærliste for den store Titleist-turneringen nå i mai, en type helg hvor mange er bortreist eller kanskje i konfirmasjon. Vi er alltid ekstra glade for å få vite om potensielle hjelpere god tid i forveien. Ingen trenger binde seg endelig, lenge før; vi er simpelthen takknemlige for å få en idé om hvem som kunne tenke seg å hjelpe til. Behovet er jo også stort for frivillige til lag-NM 18-20. juli.

Fleksible opplegg

-Hvilke turneringer har vært mest, og minst, populære de siste sesongene?

-Seniorturneringene har alltid strålende oppslutning, de er kjempepopulære. Andre opplegg har store muligheter for bedring. Onsdagsslicen*, for eksempel, kunne godt ha langt bedre deltakelse. Dette er jo en viktig mulighet for spillere med høyt handicap til å bli kjent med flere medlemmer. Og så mener jeg at vi må kunne stimulere langt bredere oppslutning om for eksempel Nora Smedvigs Pokal – det er jo simpelthen moro å spille match, noe de fleste av oss gjør altfor sjelden. Videre skulle vi gjerne ha mange flere damer med i klubbmesterskapet.

Nina er en ivrig golfer selv, og som regel alltid å finne et eller annet sted på banen.

Mange menn spiller med, mens det er tynt på damesiden. "Jeg vinner ikke likevel" har ingenting for seg. Det er jo en opplevelse å være med, uansett!

- En del damer har klaget over manglende anledning til å spille for eksempel damedag, fordi de er i full jobb?

-Kanskje vet de ikke hvor fleksibelt dette opplegget er. For det første går det jo like godt an å spille om ettermiddagen eller kvelden, og dersom tiden er et problem, er det også en egen damedagkonkurranse for 9 hull. Mange holder kanskje igjen fordi de mangler noen å spille med; kan hende skulle vi sørge for en kontaktperson som kunne hjelpe spillere å finne noen å gå ut med. Dessuten er det jo slik at medspillere ikke trenger å delta i konkurransen. Det eneste som må til, er en markør.

- Dette høres meget energisk ut, et par år etter at du informerte styret om at du tenkte å gå av?

Nina Middelthon ler: det var jo ingen dårlig opplevelse å fortsette "på grunn av utallige oppfordringer." - Jeg trekker på årene, og det er vesentlig å bruke hodet og lære nytt hele tiden. Den dagen jeg merker at jeg surrer for mye, da slutter jeg!

Oppmuntring til å inkludere FLERE spillere!

La oss sette av søndag 15. juni, i første omgang! **Nordea Pairs**-opplegget denne sesongen åpner for muligheter til å bli kjent med flere – og til å vise hele golf-Norge at vi er blant landets kjekkeste klubber, full av ivrige spillere.

– Fra første runde i klubbene – 15. juni hos oss – går nemlig **beste damepar** videre til områdefinalen, uansett plassering på premielisten. Det samme gjelder beste damepar i områdefinalen, som går videre til Norgesfinalen.

– **30 deltakende par** er et magisk tall i klubbkvalifiseringen: hvis minst 30 par deltar, får vi med et ekstra lag i områdefinalen. - Ikke bare det, men vi kan få med **et tredje lag i områdefinalen**, hvis 10 % eller mer av våre medlemmer fra 13 år og oppover stiller i klubbkonkurransen – det vil da si rundt 85 par i alt.

- I tillegg lokker arrangøren med **en premie på 10.000 kroner** til klubben som har flest deltakere i forhold til antall medlemmer fra 13 år og eldre. Områdefinalen går på Kvinesdalbanen Utsikten søndag 17. august, og Norgesfinalen er lagt til Moss & Rygge, lørdag 13. september.

Nina Middelthon, leder av turneringskomiteen, ser dette som en glimrende anledning til enda mer aktivitet, og ikke minst å få med medlemmer som gjerne vil komme seg ut og finne nye kontakter. Her er det opplagt rom for et kontaktforum hvor folk kan melde sin interesse i form av "kunne noen tenke seg å spille med meg?" Kanskje kunne det være et sosialt sted på nettsidene våre, kanskje en kontaktperson – eller kanskje begge deler. Her er det bare å melde interesse!

Kjære lesere

av Røffen-redaktør Nina Tjomsland

("Røffen"-redaksjonen består av Nina Tjomsland, Ellen Jepson, Henrik Paaske og Dag Svihus)

Vi i redaksjonen setter alltid pris på innspill, forslag og motforestillinger som kan utfylle og korrigere våre egne ideer. Vi må jo også innrømme at det er kjekt når medlemmer i klubben erklærer at de er glad over å få "Røffen" i postkassen, og leser det med interesse. For få år siden var medlemsbladet en utrydningstruet art, forståelig nok: trykking og distribusjon er kostbart sammenlignet med å legge ut stoff på nettet.

Vurderingen av forholdet mellom trykte medlemsblad og sosiale nettsteder forblir aktuell for tallrike organisasjoner. I en norsk golfklubb spiller, typisk sett, to tredjedeler av medlemmene forholdsvis sjelden, og går da trolig heller ikke regelmessig inn på klubbens nettsted. Ett håp er da at medlemsbladet kan hjelpe til å engasjere flest mulig, forsterke tilhørighet – og kanskje vekke ekstra lyst til å nyte den flotte banen vår. Et annet er at vi kan bruke formatet til å legge fram viktige emner på mer utfyllende analytisk og dokumentert vis enn mange venter å finne på en skjerm.

Vi håper at Røffen også kan bidra til at flere får lyst til å benytte den flotte banen vår

Samtidig er det også vesentlig å utnytte best mulig den aktuelle og direkte kontakten som epost gir. Ett eksempel nå i vår er tilbudet om trening for damer: responsen var så rask og så entusiastisk at alle tilgjengelige plasser ble bestilt i løp av kortest mulig tid. Trykt blad, epost og nettsider kan og skal utfylle hverandre.

I dette bildet er det en stor glede for oss at administrasjon og styre ikke bare beholder "Røffen" på budsjettet, men til og med lar oss bruke flere sider enn de avtalte 16 når vi mener at vi har godt og viktig stoff. Slik er det også denne gangen. At banen nå er i flott stand, etter krisen i fjor, slår selvfølgelig positivt inn i årets store temaer: rekruttering og inkludering; nytt serveringsopplegg som forhåpentligvis vil bidra til enda mer trivsel og et åpent og sosialt klubb liv; fortsatt sterk satsing på juniorer, elite – og bredde. Arbeidsgruppen som utarbeidet en strategi til styret for rekruttering og ivaretagelse, gjorde et strålende forarbeid for vår nye rekrutteringskomité. Alle temaene henger sammen. Dette handler om klubbkultur, om opplevelsene til hver enkelt – og i vårt fellesskap.

Proshopen – en familiebedrift

For et drøyt år siden overtok Fraser og Sheena Mudie klubbens proshop. På den korte tiden disse vennlige skottene fra Dundee har drevet proshopen, har mange av klubbens medlemmer blitt kjent med ekteparet Mudie og deres 15 år gamle datter Alexandra, en talentfull golfspiller som til høsten begynner på Wang videregående skole.

Familien Moodie - Sheena, Fraser og Alexandra ønsker velkommen til proshopen. Collien "Rosie" (i midten) er også kjært medlem av familien

Kjente stereotyp-forestillinger er at nordmenn er født med ski på beina, og skotter med ei golfkølle i handa. For å trenge bak denne forestillingen spurte jeg Fraser om når og hvor han begynte å spille golf.

- Verken min far eller mor spilte golf. Bestemor gjorde, men det var bestefar som tok meg med på golfbanen, og på turneringer, forteller han. Besteforeldrene bodde like i nærheten av Blairgowrie, en halvtimes kjøretur vest fra Dundee. Der tilbrakte Fraser alle sine ferier i denne barndommens blomsterdal, og der begynte han i 1972 i en alder av 9 år å gå caddie og å spille. Caddie om morgenen, golf om ettermiddagen.

Var Skotlands yngste golfpro

Banens course marshal, Phil McElroy, en pensjonert trener som hadde vendt hjem etter en lang karriere som pro i Texas, tok

Fraser og andre juniorer under sine vinger, instruerte og lærte dem det som var verdt å vite om golf. Han oppdaget raskt at Fraser hadde anlegg for golf, noe han fikk bekreftet, for allerede som 15-åring var Fraser nådd ned på hcp. 3. Han deltok i lokale turneringer, i Scottish Boys' og i British Youth's Championship. Etter flere topp 10 plasseringer, inkludert enkelte 2. og 3. plasser, ble han tatt ut på det skotske guttelandslaget. Men det ble ikke noe landslag for Fraser, for allerede som 16-åring tok han skrittet over i proffenes rekke da han signerte lærlingekontrakt med Downfield Golf club i Dundee for å bli golfpro.

Allerede første sommeren i klubben dukket Sheena opp i klubbens bar som ferie-hjelp. Søs musikk oppsto, og siden har de holdt sammen i tykt og tynt. Etter avlagt eksamen fra PGA skolen i Belfry, og endt

læretid, hadde den gang Skotlands yngste golfpro lyst til å se seg om i verden. Han landet en jobb i Erding golfklubb, München – klubben har navnet sitt fra det kjente tyske ølbryggeriet – der han sammen med head-proen jobbet som teaching pro. Etter at oppdraget der var fullført, dro han året etter til St. Enedoc golf club i Rock, Cornwall. Der jobbet han også i bare én sesong. I disse sesongene spilte Fraser også på the Tartan tour, proffenes tour i Scotland.

-Hvorfor ikke en sesong i Norge?

I 1985 svarte han på en annonse som skulle føre ham og Sheena til Borregaard golfklubb i Sarpsborg. Ja, hvorfor ikke en sesong i Norge? sa de til hverandre, og dro. De ble værende i over 20 år, inntil de brøt opp og flyttet til Rogaland der de i 2007 overtok proshopen i Randaberg.

Fraser i farta mellom proshop og treningstimer

- Hvorfor ble dere så lenge i Sarpsborg?

-Vel, vi likte oss godt. Folk var vennlige, og klubben hadde flere spillere som hevdet seg både nasjonalt og internasjonalt – blant dem Per Haugrud og Gard Midtvaage. Da golfen tok av i Norge på slutten av 80-tallet, fikk shoppen og golfinstruksjonen, som en følge av innføringen av grønt kort ordningen, et betydelig oppsving, noe som gjorde virksomheten til en blomstrende business. Seks måneder i Norge og seks måneder i Skotland passet oss dessuten utmerket. "It gave us the best of both countries," skyter Sheena inn. - Da vi kom til Borregaard i 1985, hadde klubben ca. 250 medlemmer. Da vi forlot den for 7 år siden, hadde den over 1300.

Når vi i tillegg snakker om en 9-hulls golfbane, sier det litt om veksten i antall golfspillere i denne perioden, en vekst som ikke bare gjaldt for Borregaard, men for hele Europa.

- Men i 2007 trengte vi å ta tak i noe nytt, sier Sheena som selv er utdannet i trykkeriledelse. Først ble det Randaberg, men da Stavanger dukket opp, var det ikke vanskelig å ta imot det tilbudet. Selv om Randaberg golfklubb har mange kvaliteter, har Stavanger golfklubb tross alt et større potensiale sett med våre øyne.

- Hvordan er arbeidsdelingen mellom dere?

- Vel, vi driver butikken sammen, forteller Fraser. - Sheena tar hånd om klesavdelingen, regnskap og papirarbeid. Selv tar jeg meg av instruksjon og alt som har med golfutstyr å gjøre.

Kan kjøpe katta i sekken på nettet

- Men er det i dag, med alle de rimelige tilbudene på internett, noen vits i tilby golfutstyr på gamlemåten?

- Klart det, forsikrer Fraser. - Kjøper en utstyr på nettet, handler en mer eller mindre i blinde. Jeg har opplevd flere golfspillere kjøpe katta i sekken. Et kvinnelig medlem f.eks. kom en gang trekkende med et flott og rimelig golfsett hun hadde kjøpt på nettet. Problemet var bare at køllene hun hadde funnet, var herrekøller med stive skaft. Hun klarte selvfølgelig ikke å spille med disse køllene, og kom derfor til meg for å få løst problemet. En annen gang hadde et mannlig medlem kommet over en "kjempedeal" på nettet.

Problemet var bare at da køllene omsider dukket opp i posten, viste det seg å være et sett med damekøller.

- Vi tilbyr utstyr, både det beste som til enhver tid finnes på markedet, samt startpakker for begynnere, til konkurransedyktige priser. Vil en skaffe seg riktige golfkøller, bør en vite sin besøkelsestid blant annet når de forskjellige merkene tilbyr kundetilpassing av køller på drivingrangen. En erfaren pro ser veldig fort hva slags køller som vil være best for den og den golfspilleren. I tillegg tilbyr en proshop oppfølging av utstyrskjøp på en helt annen måte enn det internett tilbyr. Reparasjon av køller er også noe golfproer er gode til. Det samme kan sies om klær og golfsko, sier Fraser.

- Når er proshoppen være åpen?

- Fra 9–19 på ukedager, og fra 9–17.30 på lørdag og søndager.

- Blir det mulig i år å få kjøpt noe å bite i, samt noe å drikke fra proshoppen?

- Vi håper å få til en ordning med R&K Service som gjør at vi kan tilby medlemmene og andre brukere et minimum av det en proshop vanligvis tilbyr, sier Fraser.

- Ellers vil vi takke klubbens medlemmer for all støtte i fjorårs sesongen, en sesong som på grunn av de vanskelige vær- og baneforholdene opplevdes mer som et mareritt fram til slutten av august måned.

- Vi håper å kunne tilby klubbens medlemmer god service og gode tilbud i år og i mange år framover, avslutter Fraser.

Den innbydende proshoppen bugner av golfutstyr, klær og sko - noe for enhver smak!

Velg den beste caddien

Trening, tålmodighet og gode råd gir resultater. Vi er hovedsamarbeidspartner for Stavanger Golfklubb, og vi gir gjerne råd når det gjelder de rette investeringene. Kall oss gjerne din økonomiske caddie.

Vår investeringsfilosofi er like enkel som den er genial: Vi finner selskapene som er Undervurderte, Underanalyserte og Upopulære. Det handler om å skille det verdiløse fra det verdifulle. Det krever innsats og tålmodighet – men det er det som kan gi best uttelling.

Skal vi gå en runde sammen?

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001 eller les mer om oss på: skagenfondene.no

Kunsten å bruke sunn fornuft

Med et klart blikk mot **MÅLET**

Petter Møller er representant for mange av klubbens unge som har en klar formening om at golfen kan være et springbrett til en karriere via college-golf i bl.a. USA. Men Petter har et mål som er mer ambisiøst enn det: Han skal bli den beste golferen i verden!

Snart 17-årige Petter Møller vet hva han vil, og han inspireres og motiveres hver dag av drømmen han har.

Petter ble rangert som nr. 21 på OOM Team Norway Junior Tour 2013, og ble tatt ut av NGF som en av tre juniorer for å representere Norge i *Italian Championship* for de under 16 samme år, og hvor det norske laget vant. Det har gitt mer smak, og erfaringene fra Italia synes han har vært verdifulle å ta med seg.

Petter ble kjent med golf allerede som 4-åring, og beslutningen om å satse tok han da han var 11, etter noen år innen fotballen. Nå er han elev ved Wang toppidrettsgymnas. - Veldig bra opplegg, sier han. - Vi er 15–16 golfere fordelt på de ulike klassene, og det er et skikkelig bra miljø på skolen. Jeg kan ikke tenke meg noe bedre opplegg for meg enn Wang!

- Golfbanen er hjemmet mitt

Etter endt skoledag går det på moped til golfbanen, og her tilbringer Petter hele ettermiddagen og kvelden. Det blir sene middager hjemme, oftest ved 9-tiden. På banen går det med trening og spilling, og mandager er fast ballplukkedag før rangen skal klippes.

- Golfbanen er som hjemmet mitt, sier han. - Jeg er mer her enn jeg er hjemme!

Drømmen er alltid med

Drømmen om å bli den beste golferen i verden er som en følgesvenn i hverdagen. Den gir energi og motiverer Petter gjennom både motgang og medgang. - Det er ikke noe alternativ, det er dette målet jeg har, sier Petter. - Men hva med delmål? spør vi. Der er Petter litt hemmelighetsfull, delmålene vil han gjerne ha for seg selv. - Men jeg vet at det er en tid for alt – og at alt er mulig, slår han fast.

Miljøet i klubben – det beste i Norge!

- Jeg gleder meg hver dag over å være her, sier Petter. - Banen er blitt knallbra – fantastiske omgivelser med alle trærne, Stokkavatnet, gårdene rundt. Alle her er kjekke og positive. Jeg har et kjempegodt forhold til Jan Egil og Are (trenerne). I proshopen er de alltid imøtekommende og hjelpsomme, og de i kafeen er veldig hyggelige.

Banemannskapene og alle her gjør sitt beste både for banen og miljøet. - **Jeg kunne ikke tenke meg en bedre klubb enn vår. Layouten på banen er desidert en av de fineste i hele landet**, sier Petter, og det er ingen tvil om at dette kommer fra hjertet.

- Er det noe du savner? spør vi. Nå må Petter tenke en stund. - Det måtte muligens være noe bedre fasiliteter – og noen ganger bedre greener! Det siste inrømmer han jo oftest er avhengig av værforhold, og at jo, fasilitetene er blitt bedre når det nå er lagt godt til rette for trening i det gamle juniorhuset.

Viktig for motivasjonen

- Et godt miljø er kjempeviktig for motivasjonen, sier Petter, - men det som også gir drivkraft er alle de flinke golferne som kommer fra vår klubb og som nå spiller på internasjonalt nivå og i college-golf. De har vist at det er mulig å få til noe i golf. Dette – og ikke minst – drømmen Petter har, gir daglig glede og inspirasjon til å trene og å fortsette med golfen.

Café Birdie: Ny giv i kaféen

Mange av medlemmene har allerede møtt kafévert Anna Piotrowich på Café Birdie som er kafeens nye navn. Både det nye navnet og den nye kaféverten er en følge av at klubben har signert kontrakt med R&K Service (Renhold&Kantine) om å drive kafeen de neste 5 år.

Dette er fjes du vil bli godt kjent med de neste årene: Brit Karin Ellingsen, t.v. (gift med Bernt Ellingsen) er ansvarlig for regnskap og økonomi i R&K Service AS, men hun stiller gjerne som kafévert i travle tider. Her sammen med kafévertene Maciek Nowak og Anna Piotrowich.

R&K Service er ikke et nytt bekjentskap i klubben. Daglig leder Bernt Ellingsen har spilt golf (hcp 21), og vært medlem i snart 15 år. Firmaet har vært sponsor siden 2005, og siden da også hatt ansvar for renholdet i klubben.

Må markedsføres aktivt

Å drive kafé i Stavanger Golfklubb er utfordrende. Golfspillere vil som kjent heller hjem og spise etter en runde golf, enn å benke seg rundt et bord i golfklubben. Både Bernt og sønnen Gunnar, som også spiller golf i ny og ne, er klar over dette. Likevel ønsker de å prøve å blåse nytt liv i kafeen, og Røffen spør hvordan de har tenkt å få til det: - De får det jo til på Forus, så hvorfor skulle det ikke gå an å få det til i Stavanger? Beliggenheten er fantastisk, og fasilitetene i klubben er gode. Men dette må markedsføres aktivt hvis vi skal få til noe, sier Bernt.

Ring og bestill når dere er på banen!

- Hvilke brukere har dere i tankene i denne sammenheng?

- Først og fremst klubbens medlemmer, men også turgåere, de som bor i nærmiljøet og ikke minst næringslivet. Vi er opp-tatt av å ha brukerne i sentrum.

De skal vite at de kan få seg en matbit og noe å drikke her fra morgen til kveld. Vi må prøve oss litt fram, men vi ser for oss at kafeen er åpen fra kl. 9 til kl. 20 på hverdager, og fra kl. 9 til 18 på lørdager og søndager. Vi ser også på et mulig samarbeid med proshopen om et begrenset tilbud når kafeen er stengt og proshopen er åpen. I tillegg tenker vi å tilby medlemmene muligheten å bestille mat og drikke mens de spiller på banen. **Ring og bestill. Bestillingen er klar når runden er ferdig, eller når fligten går ut på de siste 9.**

Grille når været tillater

- Hva slags mat tilbyr dere?

Gunnar har listen klar: - Sandwiches, baguetter, wraps – kalde og varme, burgermeny, snackmeny, salater, pizza og midt-dagsretter. I tillegg satser vi på å grille når været tillater det, spesielt lørdager og søndager. Bernt legger til: - Vi ønsker å gjøre kafeen til et vindu mot andre brukere enn klubbens medlemmer. Kanskje kommer turgåere og folk fra nærmiljøet for å innta søndagsmiddagen her? Det må jo være en minst like god opplevelse som å benke seg til inne på Madlatorget eller på en restaurant i byen.

- Hva med selskaper?

- Som tidligere vil vi i Café Birdie tilby sluttede selskaper å legge sine arrangementer her, enten det er bryllup, konfirmasjon, 50-års dag eller andre feiringer, eller det er firmaer som ønsker å ha en samling av en eller annen art for ansatte og kunder, sier Bernt. - Dette er noe vi ønsker å tilby hele året. Men både slike selskaper og kafeens øvrige tilbud må markedsføres. Potensialet er der, men ingenting kommer av seg selv.

- Potensialet er der, sier Bernt Ellingsen

Behandle smerte

- og anbefale mer bevegelse

Det er viktig å samordne styrke, balanse og bevegelighet. Styrke i kjernemuskulaturen er der for å gi kontroll. I golfen gjelder det selvfølgelig ikke minst å ha god kontroll i mage-rygg og over skuldrene, sier Mads Hageskal – naprapat og medlem i SGK. Hvordan kan vi så arbeide med det? - Enhver må finne sin aktivitet, den som passer best, sier han. Og forklarer gjerne hva hans fag står for.

Naprapat Mads Hageskal demonstrerer med hjelp av slynger enkle øvelser som de aller fleste kan gjøre

Hva er naprapati?

- Naprapati er en manuell medisinsk behandlingsform, det vil si at arbeidet foregår med hendene, forklarer Mads Hageskal. - Vår behandling skjer i stor grad på benken. Naprapaten kartlegger årsak til problemet ut i fra undersøkelse og tester. De aller fleste søker til oss for smerter; mange kommer med vonde nakker og skuldre, eller med smerter i korsryggen. Da må vi få smertene ned før folk selv kan trene seg opp. Hvis problemet er akutt, kan det være raskt å løse. Men dersom plagene kommer over tid, kan det også ta tid å ordne opp. Og så gjelder det å forebygge gjentakelse: vi ser på en dårlig bevegelse slik at når vi har behandlet og smertene er gått ned, kan vi anbefale en form for trening, sier Mads.

100 år gammel metode

For alle som ikke kjente til dette yrket: det er nesten 400 naprapater i Norge, og de har alle en fireårig utdanning fra Stockholm. Metoden ble utviklet i Chicago for

litt over 100 år siden, og kom til Sverige i 1970. Hver tredje student på den svenske skolen er norsk, og utdannelsen er godkjent av lånekassen. - Vi har en søknad inne om å bli autorisert her i Norge. I Sverige og Finland har de hatt offentlig godkjenning siden 1994, forteller han. Mads hadde selv litt ryggproblemer da han var yngre. Han gikk til forskjellige former for behandling og fant ut at naprapati hadde noe for seg. Undervisningen i Stockholm er delt mellom praksis og teori. Skolen har egen elevklinikk hvor hver enkelt praktiserer på det nivået hun eller han befinner seg, helt fra tidlig i løpet. De siste årene er det blitt utført mer forskning angående behandling med naprapati, slik at skolen nå omfatter en mer vitenskapelig retning også.

Gode råd til golfere

- Hvilke råd vil du gi oss golfspillere?

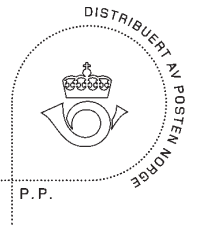
- Som naprapat kan jeg hjelpe med bevegelighet og funksjon. Man kan selv tøy setet og i hoftebøyer, dette er kanskje

noe av det enkleste hver av oss kan gjøre for å bedre bevegeligheten. I tillegg til bevegelighet er styrketrening i en eller annen form noe mange ville hatt godt utbytte av. Selv gjør jeg mye slyngetrening. Et hovedprinsipp er å trene et ledd og utfordre det i alle retninger; hvis du gjør en pressøvelse, må du også gjøre en draøvelse, understreker Mads. Arbeidet med bevegelighet, styrke og balanse kan vi gjøre selv. En diagnose eller smerte kan sette visse forutsetninger i utgangspunktet; en vond hofte vil for eksempel påvirke bevegelsene negativt. Noen styrker gjerne kjernemuskulaturen i korsryggen med pilates- eller yoga-øvelser. Trening følger gjerne mote, og det er bra om alle finner noe som passer for dem. Selv synes jeg enkle baseøvelser og slynge er bra.

Poenget er at naprapater kan lindre smerter og se om feil bevegelser har forårsaket dem. Når behandlingen er ferdig, kan de anbefale godt tilpasset trening. - Det hjelper jo lite hvis en pasient går tilbake og gjør akkurat det samme som før behandlingen!

B

NORGE

P.P.

Nye øyne på bygningsmassen

I strategiplanen for Stavanger Golfklubb 2011–2016 beskrives bygningsmassen på følgende måte: "Vedlikehold og investeringer i bygg vil bli iverksatt for å dekke framtidige behov. Bygningsmassen vil til enhver tid bli evaluert."

Foto: Ellen Jepson

Hvordan Stavanger Golfklubbs bygningsmasse skal se ut i fremtiden, både utenpå og inni, er et av spørsmålene "Arbeidsgruppe bygg" er i ferd med å vurdere.

Som en konsekvens av dette besluttet styret i januar i år å opprette "Arbeidsgruppe bygg" som skal vurdere klubbens bygningsmasse, standard og hvordan denne skal se ut i fremtiden.

Arbeidsgruppens mandat er å kartlegge og vurdere bygningene i forhold til tilstand, framtidige behov og finansielle muligheter.

Videre skal arbeidsgruppen:

- Kartlegge generell status med tiltak på kort sikt.
- Kartlegge framtidige behov og utforming de neste 10–20 år.
- Vurdere hvordan treningsfasiliteter for innendørs teknisk golftrening, proshop, kafeteria med nytt kjøkken, garderobeskap, tralleskap, møterom og aktivitetsrom kan inkluderes i framtidig bygningsmasse.
- Utforme skisser og tegninger, inkludert bygningenes innhold.

- Lage budsjett og vurdere finansiering.
- Konkludere med en rapport som presenteres til styret sommer/høst 2014.

Styret vil behandle rapporten og ta stilling til videre framdrift, samt innkalle til ekstraordinær generalforsamling for godkjenning.

Vi ønsker altså å danne oss et bilde av hvilke muligheter klubben har ved å vurdere bygningsmassen i et framtidig perspektiv. Dette for å kunne tilby og legge til rette for et mer pulserende og inkluderende golfmiljø hele året.

Styret vil prøve å gjennomføre et informasjonsmøte for interesserte medlemmer før sommerferien.

Styret, april 2014

Odd Engelsgjerd